

GASTRONOMIA pàg 3
Restaurants de la Rambla reivindiquen la cuina: "Ho fem amb amor"

ENTREVISTA pàg 6
Luis Adame, del Tablao Flamenco Cordobés: "El flamenc és part de la cultura catalana"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 4 · Febrer 2023 · linialarambla.cat

L'emblemàtic Bar Pinotxo de la Boqueria canvia de mans

Un conflicte entre l'històric propietari, Joan Bayén, i els seus nebots ha acabat provocant el traspàs pàg 10

Foto: Col·lecció Albert Torras

ARTS SANTA MÒNICA pàg 9
'Utopia Rambles': una mostra per crear un imaginari de la Rambla

LITERATURA pàg 9
La Rambla acollirà una nova edició de la Vila del Llibre

INICIATIVA MUNICIPAL pàg 7
'Experiències de ciutat': projectes arrelats als barris

Les mil cares del Liceu

Un llibre rescata imatges inèdites de l'emblemàtic teatre pàg 8

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

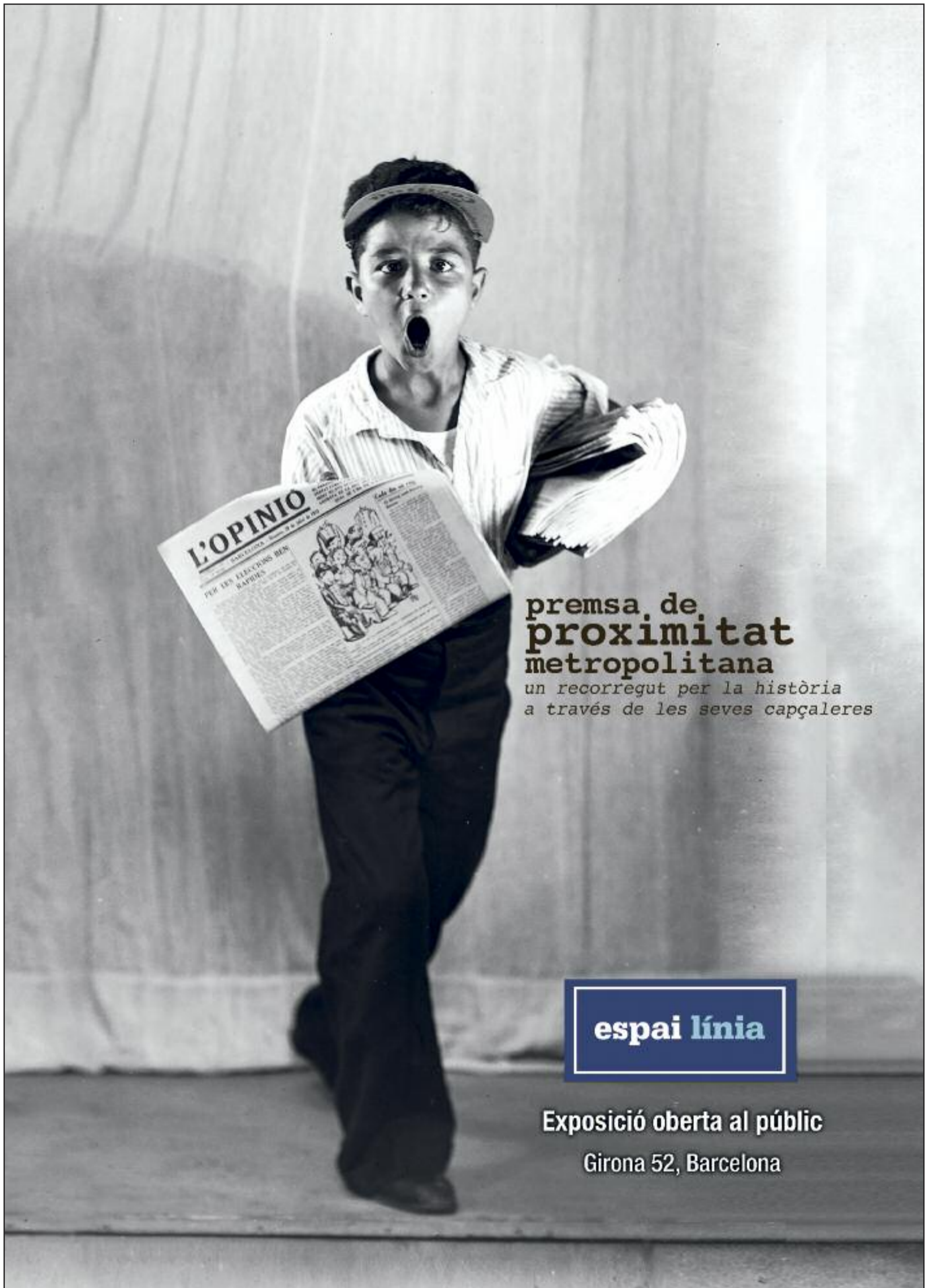

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

D'esquerra a dreta: l'equip de Los Caracoles, un cambrer del Cañete, unes postres casolanes del Moka i producte gallec de primera del Louro. Fotos cedides

La Rambla es cuina a foc lent

» Els bons restaurants de la Rambla reivindiquen la cuina casolana i la qualitat del producte
 » Repassem alguns dels establiments més reconeguts i més desconeguts per a molts barcelonins

GASTRONOMIA ▶ A la Rambla es menja molt millor del que la majoria es pensa. Només cal ser una mica espavilat i fugir dels establiments que abusen, sense escrúpols, dels turistes. Si busqueu amb cura al centre de Barcelona, trobareu petites joies, algunes d'elles poc conegudes per al gran públic. L'alternativa, si no us agrada buscar, és acompanyar-nos en aquesta ruta per alguns dels millors restaurants de la Rambla.

ÀPATS CASOLANS

És possible trobar menjar casolà al centre de Barcelona? Doncs, sí. Un bon exemple és el Moka (Rambla, 126), un restaurant de cuina mediterrània que cuida cadascun dels detalls, segons explica l'Anna Matamala, una de les seves propietàries: "Tot el que

fem, ho fem a casa amb productes de proximitat. La farina, les verdures, els ous, tot ho comprem directament a productors de proximitat, de quilòmetre zero. Tot és casolà, fins i tot les postres". El Moka ofereix també un menú de migdia, molt poc conegut pels barcelonins. Per a Matamala, el que diferencia una cuina qualsevol d'una autènticament casolana és "l'amor" que s'hi posa. Un bon exemple és la paella: "La comencem sempre des de zero i la picada la col·loco al moment, per si hi ha alguna persona al·lèrgica a la taula que no pugui menjar fruits secs".

CUINA DE MUNTANYA

La Rambla és una representació del món gastronòmic i s'hi pot trobar qualsevol de les grans cuines del món. Fins i tot

la genuïnament catalana. Per exemple, a la Cerveseria Canaletes (Rambla, 127), que es reivindica com a una masia urbana: "Hem volgut recuperar la cuina tradicional de muntanya a la ciutat", diu el seu director, José Jiménez. Cuinen a la brasa, en un forn Jospier i preparen plats tan nostrats com el pa amb tomàquet, la botifarra, la sopa de farigola, el recuit de drap, o el *hot dog* català, que combina la modernitat del concepte amb la botifarra.

EL XOU HA DE CONTINUAR

Sense sortir de la cuina tradicional, Los Caracoles (Escudellers, 14), a banda de cuina a la brasa i pollastres a l'ast històrics, perquè van ser un dels primers restaurants a cuinar-los així a Barcelona, hi afegeix una mica

d'espectacle. "Tenim una cuina de carbó oberta al públic", explica l'Aurora Bofarull, una de les propietàries, "i a molts clients els encanta seure allà i veure com es cuinen els plats i com es canten de la manera tan peculiar com ho fem. És un xou". Un espectacle que compta amb visitants il·lustres, com els artistes del Liceu que, de tant en tant, s'arrenquen a cantar en públic.

CUINA GAMBERRA

Parlant de cuina de qualitat i bon ambient, però una mica més canalla, una opció és visitar el Cañete (Unió, 17). Aquí el més important és que "el comensal perdi per una estona el món de vista i que s'ho passi d'allò més bé menjant, bevent i rient", explica Alex Salgado, sociòleg i portaveu del Cañete. És un d'a-

quells establiments que evoca l'ambient més gamberro i més autèntic de la Rambla.

PRODUCTE DE QUALITAT

Hem parlat molt de producte i de bona qualitat. Però si parlem de matèries primeres cal esmentar el restaurant més gallec de tots, el Louro (Rambla, 37, principal), vinculat al Centro Galego de Barcelona. Guillermo Bosil, un dels propietaris, reivindica que són "un restaurant gallec 100%, però no el típic de patates, sinó un amb un toc avantguardista i ubicat en una casa emblemàtica", concretament, la casa on va viure el Comte Güell.

Tots aquests restaurants, i uns quants més, són una bona mostra de per què és una molt bona idea dinar o sopar a la Rambla qualsevol dia d'aquests.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia la Rambla** a Telegram

Mirada pròpia

L'edifici de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts

per Ramon Pascual, expresident de la RACAB

Foto: Vicente Zambrano González/Ajuntament

Un dels edificis singulars de la Rambla és la seu de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB), situat al que ara és el número 115 i que durant molts anys va ser el número 9 del que era la Rambla dels Estudis. Un nom que s'ha perdut, però que venia del Col·legi de Cordelles i que acabava en el que ara és la plaça de Catalunya, on hi havia la Universitat de Barcelona abans de l'edifici actual a la plaça de la Universitat. Avui, l'edifici de l'Acadèmia és el record d'aquell antic "districte del saber".

L'edifici actual, la part superior del qual ara està oculta per les lones que en protegeixen la restauració, hi és des de poc després d'haver-se creat l'Acadèmia, fa més d'un quart de mil·lenni. El seu aspecte actual és fruit de la gran restauració que es va fer a finals del segle XIX per obra de l'arquitecte Domènech i Estapà, en un estil característic que recorda altres edificis seus, com ara el Palau de Justícia o l'edifici de la Catalana de Gas al Portal de l'Àngel.

Aquest edifici és ple de records importants. Per exemple, va ser el lloc on l'acadèmic Francesc Salvà i

Campillo feu les primeres demostracions experimentals del telègraf elèctric, tot just encetat el segle XIX, o on Antoni de Martí i Franquès va exposar el percentatge d'oxigen a l'aire, corregint el valor que n'havia donat Lavoisier.

Einstein va exposar fa cent anys les seves teories de la relativitat a la sala d'actes de l'Acadèmia

I, més recentment, va ser el lloc on Albert Einstein –probablement, el científic més icònic dels nostres temps–, just ara fa cent anys, va exposar al primer pis de la sala d'actes de l'Acadèmia les seves teories de la relativitat, davant d'un nombrós públic que va ocupar el saló i la sala del costat, habilitada amb els seients que va cedir per a l'acte el llogater del Teatre Poliorama. Tan nombrós va ser el públic assistent com poques les persones que van entendre la seva expo-

sició d'aquelles teories que encara tenien molts detractors. Tants eren els seus detractors que la mateixa fundació que atorga els Premis Nobel no li va donar el de l'any 1921 (atorgat el 1922) per les seves teories de la relativitat restringida i general, sinó pels "seus serveis a la Física Teòrica, i especialment pel seu descobriment de la llei de l'efecte fotoelèctric", sense esmentar la paraula "relativitat".

Fa un segle, poques persones el van entendre, com ara els acadèmics Esteve Terradas, Ferran Tallada o Josep Maria Plans (si és que hi era present), i fins i tot alguns acadèmics es van oposar al seu nomenament com a acadèmic corresponent a Berlín. Però avui en dia no són les seves teories estan plenament acceptades, sinó que són molts els investigadors dels nostres centres de recerca que basen les seves investigacions en aquestes teories. I els que no són professionals, sense saber-ho, fan servir els efectes de les seves lleis d'una manera rutinària: l'efecte fotoelèctric quan s'obre una porta així que ens hi acostem per passar-hi, o la relativitat general quan consultem els senyals del GPS per anar on vulguem sense perdre'ns.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@la_boqueria

De Pinotxo només n'hi ha un, i a nosaltres ens hauria agradat tenir-lo sempre. Des de l'Associació de Comerciants del mercat sol·licitem la concessió de la Medalla d'Or de @bcn_ajuntament al nostre estimat Juanito, el somriure de la Boqueria.

@natalia_garriga

Al @santamonica_bcn podeu veure 'Machoman', una instal·lació colpidora sobre la violència masculista. Dirigida per @Alex_Rigola amb l'assessorament d'@alba_alfageme_, t'obliga a la reflexió a través d'un testimoni que et parla a cau d'orella.

@Liceu_cat

[17 de febrer] Nit d'estrena amb el 'Macbeth' de Verdi. Mostrar per primer cop al públic una nova producció del Liceu sempre emocional, encara més si es tracta del debut a la direcció escènica de Jaume Plensa. #MacbethLiceu

@BarcelonaOberta

Les entitats comercials del cor de Barcelona s'han unit per tornar a denunciar i exigir responsabilitats a @bcn_ajuntament. Entitats signants: @BarcelonetaAcib @BarnaCentre @ComercBorn @AmicsdeLaRambla Pelai Eix Comercial, Amics i Comerciants de la Plaça Reial i Porxos del Port.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43220-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Tribuna

Recuperar la Rambla

per Jordi Mas, president de l'Associació de Comerciants del Mercat de la Boqueria

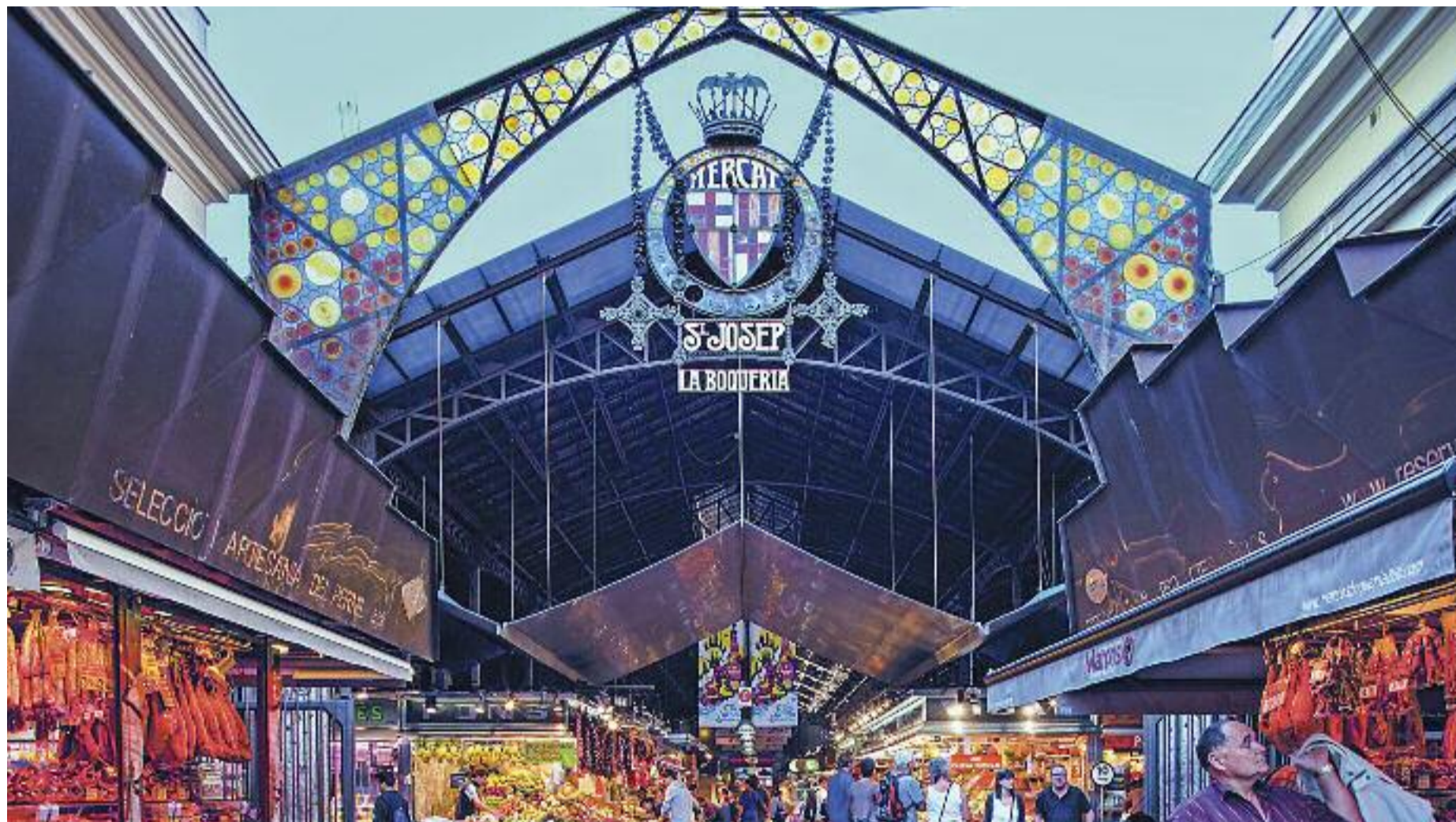

Foto: Pepe Navarro/Ajuntament

La Rambla de Barcelona és un dels indrets més emblemàtics i visitats de la ciutat. Des de la seva construcció al segle XVIII, ha estat testimoni d'innombrables esdeveniments històrics i culturals, i ha estat un lloc de referència per a turistes i locals per igual. Tot i això, en els últims anys, la Rambla ha perdut part de la seva brillantor i encant. Però què podem fer per recuperar la seva màxima esplendor i fer que el barceloní recuperi la tradició de passejar per la Rambla?

El comerç és un dels motors principals que poden ajudar a la recuperació de la Rambla. La varietat i la qualitat dels productes que s'ofereixen a la Rambla és impressionant: des de les botigues de souvenirs i de moda fins a les petites botigues d'artesanía local. La diversitat de productes i la qualitat dels mateixos són un imant per als turistes, que no dubten a fer compres a la Rambla. Però també cal fomentar el comerç local, i per això cal un suport institucional que faciliti la presència de petits comerciants a la Rambla.

Un altre dels elements que poden ajudar a la recuperació de la Rambla és la restauració. La varietat gastronòmica que ofereix la Rambla és una mostra més de la riquesa cultural de la ciutat. Des dels bars de tapes i restaurants més tradicionals fins als més moderns i avantguardistes, la Rambla té una àmplia oferta culinària que no pot passar desapercebuda. A més, la presència de terrasses i espais exteriors és fonamental per fomentar l'ambient i la vida al carrer.

Els museus són un altre dels atractius de la Rambla. La presència d'institucions culturals com el Museu de

Cera o el Gran Teatre del Liceu atrau visitants d'arreu del món. No només serveix per fomentar la cultura, sinó que també ajuda a la recuperació econòmica de la zona, ja que fomenta el turisme i atrau visitants que, a més de gaudir de l'oferta cultural, també consumeixen els negocis locals.

Finalment, no podem passar per alt un dels llocs més emblemàtics de la Rambla: la Boqueria. Aquest mercat és un dels més importants del món, forma part dels set magnífics i la seva presència a la Rambla és fonamental per recuperar-la. La varietat de productes i la qualitat d'aquests fan que la Boqueria sigui un lloc imprescindible per visitar a Barcelona. A més, la presència de productes locals i de temporada és fonamental per fomentar el comerç just i sostenible. No podem oblidar els professionals que li donen vida, amb el seu assessorament i la seva professionalitat, i amb tants anys d'experiència i dedicació al nostre mercat.

Un mercat que amb el seu projecte de futur vol ajudar a fer més gran la Rambla.

En conclusió, la Rambla de Barcelona és un lloc emblemàtic que necessita recuperar la seva màxima esplendor. Per això, és fonamental que es fomenti el comerç local, la restauració, els museus i la presència de la Boqueria. Només així s'aconseguirà que el barceloní recuperi la tradició de passejar per la Rambla i que els visitants puguin gaudir d'una experiència única a un dels carrers més importants de la ciutat.

Hem de treballar junts per recuperar la Rambla i fer que torni a brillar amb tota la seva esplendor.

“

La Boqueria és un dels mercats més importants del món, forma part dels set magnífics i la seva presència a la Rambla és clau per recuperar-la

”

Flaixos

@diaridebcn: @santamonica_bcn presenta 'Macho man', una exposició perquè els homes experimentin la por de la violència masclista.

@davidpeque0: Gaudint de la presentació de la Vila del Llibre 2023 que tindrà lloc a #laRambla el pròxim mes de juliol d'enguany.

@btvnoticies: El Tast a la Rambla se celebrarà a la plaça de Catalunya per les obres al passeig. Apunta't la data: del 8 a l'11 de juny.

Luis Adame va néixer a Madrid i allà es va convertir en un artista del flamenc. Va recórrer Espanya i Europa amb els seus espectacles fins que va decidir establir-se a Barcelona, al capdavant del Tablao Flamenco Cordobés, ara fa 53 anys.

Foto: Línia

“Als anys 70 Barcelona era un territori comanxe per al flamenc”

Luis Adame / Propietari del Tablao Flamenco Cordobés

El flamenc forma part de la tradició de Barcelona i Luis Adame està molt orgullós d'haver-se convertit en un gran referent a la ciutat. En parlem amb ell al mateix Tablao, un lloc íntim, on es pot gaudir del flamenc de proximitat, que és l'autèntica manera de gaudir d'aquest art.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Vostè forma part de la història del Tablao gairebé des del principi.

Jo vaig arribar un any després de la inauguració. Venia com a artista, amb el meu espectacle: un ballet que havia format amb la meua dona, Irene Alba. Teníem un contracte per sis mesos i, després, ens el van prorrogar uns altres sis.

I l'espai li va agradar tant que va decidir quedar-se'l.

No va ser tan fàcil. Jo no tenia, ni de bon tros, els diners que feien falta per comprar-lo. Primer em van demanar que fos el director de la sala. I al cap d'un any o dos em van oferir incorporar-me a la societat assumint els riscos i els drets que corresponien. Així va començar la meua etapa de copropietari.

Per què un artista del flamenc es fica en aquest embolic?

Jo ja tenia 32 o 33 anys i dos fills. Llavors les grans *tournees* i gires per Espanya i l'estranger eren llargues, no

com ara. Per a mi i per a la meua dona això comportava passar grans temporades allunyats dels fills. Vaig pensar que era el moment d'assentar-nos i m'atreia el repte de portar aquest *tablao*, al qual jo trobava moltes possibilitats. I en un marc ideal com era la Rambla.

I com va rebre el públic els seus primers espectacles?

A primers dels setanta l'ambient i el clima a Barcelona no era el més favorable per al flamenc. Franco s'estava morint, hi havia una postura social i política nacionalista.

“Sempre hem lluitat contra el prejudici que fem flamenc per als turistes”

S'estaven despertant moltes consciències polítiques i no era el moment ideal per a un *tablao* flamenc, que es veia com el prototip del que podria ser el franquisme. Carregàvem una motxilla molt poc recomanable en aquella època. No era un camp, era un territori comanxe.

Però això va canviar.

Sí, vam tenir una sort. Se'm va acudir contractar l'elit més pura del flamenc i vam trobar un mercat fabulós que ens va salvar, que eren tots els gitanos de Catalunya. I els del sud de França, que baixaven a veure'ns. Això ens va donar ales.

Era una aposta arriscada.

En aquella època parlar de Chocolate, de Farruco, del Güito gairebé despertava somriures a les consergeries dels hotels on jo anava a promoure el Tablao. Hi havia molts recels.

Però va funcionar.

Sí, vam adquirir prestigi. I després ja vam començar a fer un tipus d'espectacle per a tot el món, però sense traïr els nostres principis. La indústria turística va començar a florir i això ens va ajudar molt.

Quina diferència hi havia entre aquell flamenc pur del principi i el de després?

Sentir cantar *por seguidillas* a Chocolate és una forma d'espectacle que no li pots vendre a un públic internacional. Ni nacional tampoc. S'ha de ser un amant del *cante jón-*

do. És un art que té aquesta reserva de *pata negra*, la puresa de *lo jondo* i que només és per a gent molt cafetera. Però el flamenc és molt ampli, es poden fer moltes classes d'espectacles amb ell. Des del més tràgic al més alegre.

Li sap greu que alguns pensin que fan flamenc per a turistes?

Lluitem contra aquest prejudici, de tota la vida. El flamenc arrossega una llegenda negra que a Espanya som molt donats a acceptar. És absolutament falsa. El món de la cultura sap de sobres què es el flamenc i sap que el *tablao* és un lloc idoni per veure'l, pel seu intimisme

Aquesta intimitat és el valor, oi?

Sí, perquè l'origen del flamenc són les reunions de família, el *cuarto de*

los cabales, la intimitat pura, el *arte jondo*. Quan el flamenc va fer-se internacional va saltar als escenaris i va ampliar el repertori.

El flamenc forma part de la cultura catalana?

Sense cap mena de dubte. El flamenc ha donat grans talents arreu d'Espanya, la majoria gitanos, que aquest també és un ADN important. El màxim exponent català és Carmen Amaya.

Vostè és originari de Madrid. Com s'ha trobat a Barcelona?

Vaig entrar subrepticiament i lluitant contra aquell ambient poc amable per al flamenc i he acabat sent Ramblista d'Honor. Per a un que ha nascut a la plaça de Lavapiés no deixa de ser un orgull.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

BANC DELS ALIMENTS
línia la Rambla

SCAN ME

Col·labora
bancdelsaliments.org

Projectes amb ànima

» Barcelona impulsa les 'Experiències de ciutat': iniciatives socioculturals als barris amb arrelament
 » El programa es potenciarà a través de la gestió que farà el Consorci de Turisme de Barcelona

Albert Ribas
BARCELONA

L'Ajuntament ha posat en marxa el nou programa que ha de permetre finançar un total de 18 projectes que impulsen diferents entitats arrelades als barris. La iniciativa, batejada amb el nom 'Experiències de ciutat', aposta per projectes socioculturals que es potenciaran a través de la gestió que farà el Consorci de Turisme de Barcelona, que en farà difusió. De fet, els 700.000 euros de finançament que tindrà el projecte surten de l'impost de les estades turístiques.

Així doncs, les ajudes seran d'un màxim de 50.000 euros per projecte. La convocatòria està oberta des del passat mes de desembre i l'avaluació de les candidatures les ha fet un comitè tècnic format per la Direcció de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament, tècnics dels districtes i de l'ICUB i per Turisme de Barcelona. De tota la feina feta, s'han escollit els següents projectes:

CIUTAT VELLA

Dos projectes que enforteixen la xarxa associativa i fomenten el sentiment de pertinença al barri: el festival de Cultura Raval(s) i el BuskeRAI. Festival d'artistes del carrer.

EIXAMPLE

El suport es destina a la 17a Fira modernista de Barcelona, organitzada per Coreixample, l'Associació comercial de la Dreta de l'Eixample i que s'emmarca dins de les activitats de la Festa Major del barri.

SANTS-MONTJUÏC

La mostra Tradicat, que promou l'Associació Sants Establiments

El projecte, que es va presentar a finals de febrer, l'impulsa la regidora de Turisme i Indústries Creatives de Xavier Marcé. Fotos: Ajuntament

Units des del 2019 i que omple un quilòmetre i mig del Carrer de Sants amb una mostra de dues-centes parades. I, d'altra banda, la tradicional i emblemàtica Fira Medieval de l'Associació de Comerciants de Creu Coberta. Es tracta d'una fira temàtica que reuneix un gran nombre de públic.

LES CORTS

La 24a edició de Festival Circorts podrà créixer amb el suport financer obtingut per instal·lar una carpa de circ que acolliria part del seu programa d'espectacles.

SARRIÀ-SANT GERVASI

el primer projecte és l'exposició 'Negre: del dol a la seducció', de la Fundació Rocamora i la Fundació Antoni de Montpalau. L'altre seleccionat és la Festa de Sant Martí-Jornada del vi novell

a Can Calopa, juntament amb el Collserola Floreix, que també té lloc a Can Calopa.

GRÀCIA

El finançament serà per a les Diades de Castellers que es fan des del 1997.

HORTA-GUINARDÓ

El club esportiu del Futbol Club Martinenc organitza el Cros 3 Turons- la Diablada. Aquesta iniciativa ha estat escollida juntament amb el Pessebre vivent de la Torre del Suro.

NOU BARRIS

La festa gallega de San Froilán, tot un referent al districte, ha estat escollida juntament amb tres projectes més amb esperit local: el festival Les Sopes del Món, La Roquetes fashion, food & wood week i el Campament Reial de Nadal.

SANT ANDREU

el Jazzing Festival de Jazz de Sant Andreu és tot un referent i per això passarà a formar part de les 'Experiències de ciutat'.

DESCENTRALITZAR EL TURISME

► Un dels objectius d'Experiències de ciutat és contribuir a la redistribució del turisme creant nous punts d'atracció arreu dels barris. Es tracta d'un objectiu que recull la mesura de govern per a la 'Creació de nous imaginaris i continguts per millorar la mobilitat i la sostenibilitat turística'.

SANT MARTÍ

Per últim, en el cas del Sant Martí la tria és pel Festival Escena Poblenou, una mostra

d'arts escèniques contemporànies multidisciplinària i implicada amb el territori.

"PROJECTES MAGNÍFICS"

Durant la presentació del projecte, que va tenir lloc a finals de febrer, el regidor de Turisme i Indústries Creatives, Xavier Marcé, va explicar que la principal intenció de la iniciativa 'Experiències de ciutat' és "fer justícia a la feina que es fa als barris i als districtes i posar en valors coses singulars que sorgeixen de l'impuls genuí dels veïns i que tenen interès comercial, cultural, gastronòmic o esportiu".

Marcé, en paral·lel, va remarcar que la tria de tots els projectes s'ha fet tenint en compte tres aspectes: un arrelament definit, que siguin organitzats per agents culturals del districte i que tinguin una singularitat remarcable.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

La cara més oculta del Liceu

» El periodista Albert Torras rescata imatges inèdites al llibre 'El Gran Teatre del Liceu desaparegut'
 » A primers del segle XX s'hi podien veure òperes i obres de teatre, però també balls populars

HISTÒRIA ▶ El Gran Teatre del Liceu és molt present als llibres d'història. Però la majoria se centren en el vessant artístic: l'edifici, els cantants, les òperes... Per això quan el periodista Albert Torras, abonat des de fa més de vint anys al Liceu, es va proposar fer un nou llibre va voler fer un enfocament molt diferent: "Jo volia que en aquest llibre sortissin també els treballadors. Els cambrers del Cercle, els tramoistes, la gent que no ha passat a la història, però que han sigut fonamentals per al teatre".

El Gran Teatre del Liceu desaparegut, editat per Efadós, mostra totes aquestes cares i també il·lustra la cara més social del Liceu, la dels ciutadans de totes les classes que gaudien de la gran varietat d'espectacles que s'hi oferien. Amb aquest objectiu, Torras s'ha endinsat en els arxius fotogràfics cercant material inèdit. I ha trobat petroli del bo, fotografies del Liceu mai

vistes fins ara. En un arxiu de Madrid, per exemple, va trobar una instantània del primer incendi que va afectar el Liceu, el 1861. I encara n'ha trobat una altra de més antiga, aquesta a l'Arxiu fotogràfic de Barcelona, que mostra la Rambla cap a 1860.

En aquella època, i fins a l'últim terç del segle XIX, el Liceu era el teatre amb més capacitat d'Europa, "més que La Fenice, l'Scala o l'Òpera de París", recorda Torras. "Això demostra la seva rellevància i fins a quin punt era important l'òpera al país", afegeix.

BALLS DE MÀSCARES

Una de les coses més sorprenents del llibre és descobrir que el Liceu no era només un espai d'oci per a les classes més altes, sinó que també s'hi representaven obres de teatre i fins i tot balls de màscares en època de carnaval. A finals del segle XIX i primers del XX "el Reial Cercle Artístic o l'Agrupació de la

Ball de màscares al Liceu i una portada del 1893 del periòdic italià La Tribuna. Fotos: Col·lecció Albert Torras

Premsa Diària llogaven el teatre durant diversos dies i l'omplien amb gent ballant. Tapaven la platea amb una tarima. Posaven un escenari petit al mig i centenars de persones ballaven", explica Torras.

Un altre fet que crida l'atenció és l'origen solidari del teatre.

Ara que es compleixen 175 anys del Liceu, Torras recorda que el Conservatori del Liceu en celebra 185 i que, deu anys després de fundar-se, va ser el Conservatori qui va aixecar el teatre amb l'objectiu de recaptar fons per pagar estudis musicals a joves talents que no podien pagar-

se'ls. Va mantenir-se així, com a mecenes, durant prop d'una dècada, quan la Societat del Liceu va fer-se'n càrrec. Però el Conservatori encara conserva algunes aules i el *teatrino* del segle XIX on els joves talents actuals encara proven d'obrir-se camí en el món de la música.

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

Partners:

- MAC
- SEPHORA New Store Concept
- URBAN OUTFITTERS
- havaianas
- Amorino
- LACOSTE
- SIDESTEP
- HAVANNA
- Starbucks
- TEA SHOP
- Hi Cream
- JIMMY LION
- THE HUBBY

44 artistes creen en temps real a la mostra 'Utopia Rambles'

ART ▶ L'Arts Santa Mònica ha estrenat una exposició sobre els processos de creació col·lectius i la potencialitat artística de les Rambles. Més de quaranta artistes estan treballant plegats a *Utopia Rambles*, una obra viva que es va construint minut a minut i que es pot seguir gairebé en directe fins al 21 de maig d'enguany.

UN ESPAI FÈRTIL

L'exposició, curada per Itziar González, Elena Blesa i Enric Puig agrupa 44 artistes, seleccionats a través d'una crida pública feta el passat mes de setembre. Han treballat conjuntament per impulsar intervencions artístiques a les Rambles i el seu entorn geogràfic i social, un espai fèrtil per a la imaginació utòpica per la seva condició d'espai lliure, amb característiques ambivalents i amb un gran potencial de transformació cívica i cultural. A mesura que avanci el procés s'aniran incorporant altres artistes, veïns i veïnes i membres de l'actual comunitat Rambles.

Aquesta iniciativa posa el focus en el procés de creació d'imaginari col·lectius i vol ser una font d'inspiració per als que vi-

L'exposició aborda el procés creatiu col·lectiu. Foto: Arts Santa Mònica

uen i treballen a la Rambla, però també per als responsables de remodelar-la o modernitzar-la.

ACORDS EN TEMPS REAL

L'espai Acció, a la segona planta del centre, es presenta alhora com un espai de treball i una mostra d'aquesta metodologia centrada en els processos col·lectius i de creació per a prototips. A les parets s'hi poden observar els rastres dels acords que es prenen en temps real i que responen a la capacitat d'entendre's i no tant a la lògica de les majories.

En paral·lel, l'espai Arxiu exposa, a la primera planta, material inèdit i testimonial del procés cooperatiu ciutadà que l'equip transdisciplinari UTE Km Zero va dur a terme el 2018 en un intent de proposar un rescat integral per a les Rambles. Aquest projecte va ser el guanyador del concurs públic de reforma de les Rambles, que està en marxa des del passat mes d'octubre.

Finalment, a partir del 28 de març es podrà veure al claustre del centre el resultat de les intervencions fetes.

La Rambla acollirà una nova edició de la Vila del Llibre

LITERATURA ▶ La Xarxa de Viles del Llibre tornarà enguany a la Rambla, però aquest cop s'ubicarà a Canaletes, a conseqüència de les obres de remodelació. La segona edició del festival literari, promogut pels Amics de la Rambla, tindrà lloc a primers de juliol i estarà protagonitzat pels nous escriptors llatinoamericans establerts a la ciutat i el debat sobre si s'està produint un nou boom literari, com el que ja va viure la ciutat durant els anys 60 i 70. L'edició de 2023 de la Xarxa es va presentar el passat 1 de febrer en un acte a l'Aula Magna de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona.

NOUS TERRITORIS

La Xarxa de Viles del Llibre arribarà a nou territoris aquest

2023 i es consolida com un dels festivals culturals de més abast territorial del país. Començarà el primer cap de setmana de març a l'Escala i després seguirà per Cabriels, la Rambla de Barcelona, Malgrat de Mar, Calafell, Mollet del Vallès, Sitges, Girona i Balaguer. L'últim destí serà Girona, al novembre, que acollirà una edició especial, una fira de tres dies protagonitzada per llibreters de vell i de llibreries de novetats de la ciutat.

El president d'Amics de La Rambla, Fermín Villar, ha destacat que La Vila del Llibre serveix per reforçar la relació que el passeig sempre ha tingut amb la literatura com a escenari, punt de trobada d'escriptors i lloc d'inspiració, on totes les històries són possibles.

Imatge de la presentació de la Vila del Llibre. Foto: Amics de la Rambla

línia la Rambla

SORTEJA
2 entrades

Escaneja per veure
les bases i participar-hi

**BEYONCÉ
RENAISSANCE
WORLD TOUR**

8
DE JUNY

a l'Estadi Olímpic

@liniaxarxa

El Bar Pinotxo de la Boqueria canvia de mans per un conflicte

RESTAURACIÓ ▶ El popular bar Pinotxo del Mercat de la Boqueria no tanca la paradeta, però canvia de propietaris i deixarà de pertànyer a la família que l'ha regentat durant setanta-cinc anys. *Betevé* ha revelat que el conflicte entre l'històric propietari, en Joan Bayén, i els seus nebots, que regentaven actualment l'establiment, ha derivat en un traspàs sorprenent. El bar Pinotxo és ara propietat dels responsables d'una altra parada del mercat, el Bar Central, però encara no se sap si mantindran el nom original o si l'establiment desapareixerà tal com l'hem conegut fins ara.

Joan Bayén tanca finalment la paradeta del Pinotxo. Foto: Mercat Boqueria

UNA DISPUTA FAMILIAR

Joan Bayén, de 89 anys, ja estava apartat del negoci, tot i que en continuava sent l'abanderat. A finals del 2022 i després de 75 anys al capdavant, va anunciar que deixava la primera línia. Els seus familiars assumien, doncs, el dia a dia del negoci, però ara, setmanes després, una discussió amb ells sembla que hauria precipitat la decisió de traspasar la parada.

El bar Pinotxo, que pren el nom d'un gos que tenia el propietari i que passava molt temps

al bar, és un dels grans emblemes del Mercat de la Boqueria. Apareix a totes les guies de la ciutat i en Joan, popularment conegut com a Juanito, sempre ha fet broma amb la quantitat de fotografies o selfies que es feien els clients i curiosos amb ell.

Els primers a reaccionar a la notícia han sigut els comerciants del mercat. Des de l'associació s'ha demanat la concessió de la Medalla d'Or de l'Ajuntament en reconeixement a la trajectòria de Bayén. "De Pinotxo només n'hi ha un, i a nosaltres ens hauria

agradat tenir-lo sempre", han dit en un comunicat.

SEGONA FASE DE LES OBRES

Des de mitjans de febrer el mercat ha iniciat la segona fase de les obres per renovar el paviment. Durant cinc setmanes s'ha treballat activament en la meitat muntanya i el passadís central de l'espai i aquest mes l'activitat s'ha traslladat a l'altra meitat de l'espai, el cantó mar. La previsió és que a finals de març, cinc setmanes després, la remodelació quedi enllestida.

18.000 persones visiten cada mes el Museu Marítim

MUSEUS ▶ El Museu Marítim va registrar el 2022 un total de 215.953 visitants durant tot l'any i una mitjana mensual de gairebé 18.000 visitants. Són xifres que mostren un creixement i que evocuen els anys anteriors a la pandèmia. El 2019 la xifra total va arribar a 265.459 i la mitjana mensual va ser de 22.121.

MÉS TURISTES

El públic turista torna a encapçalar les visites, tot i que el públic local ha crescut 17 punts respecte del 2019 i ha assolit una quota del 35% dels visitants. França, els EUA i Barcelona són els llocs capdavanters, seguits d'Alemanya i d'Itàlia.

Cal destacar que els visitants nacionals suposen un 5% del total d'assistents, dos punts més

que en el 2019. Pel que fa a la resta de Catalunya, els visitants representen el 2%.

NOUS PÚBLICS

Durant l'exercici 2022, el Museu Marítim va comptar amb vuit exposicions temporals que van atreure més de 35.000 persones. Entre totes elles, destaquen *Bromolis*, *Fotografia pictorialista de Pla Janini*, amb més de 20.000 visites, o la mostra *Sirenes en trànsit* amb 11.000 usuaris. Aquesta última, juntament amb *Jo, de petita, sempre anava al moll*, van permetre atraure nous públics, posant de manifest el compromís en el desenvolupament de noves narratives com ara, el paper de la dona o la mirada LGTBIQ+ en l'imaginari marítim.

Imatge de l'exposició permanent del Museu Marítim. Foto: Ajuntament

Conversa amb Gabriel Rufián

» L'Espai Línia acollirà el 6 de març a les 18h una conferència del candidat d'ERC a Santa Coloma
 » L'acte s'emmarca en el cicle *La ciutat metropolitana: progrés i futur* que organitza el Línia

L'àrea metropolitana barcelonina és una realitat menystinguda informativament com a entitat geogràfica, política i social, i el diari metropolità *Línia* vol fer-la visible, a més de contribuir a enfortir el sentiment de pertinença a aquesta comunitat.

És per això que, sumant esforços amb l'Espai Línia, el diari del Grup Comunicació 21 impulsa un cicle de conferències que, amb el títol de *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, pretén ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable. Un marc de diàleg constant i constructiu que contribueixi a combatre l'excepcionalitat que suposa l'abandonament informatiu d'una realitat tangible com la metròpoli barcelonina.

És en aquest context que s'emmarca la conversa amb el candidat d'ERC a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, que tindrà lloc dilluns 6 de març a les 18:00h a l'Espai Línia (**carrer Girona 52, Barcelona**). L'entrada és lliure i oberta a qualsevol persona que estigui interessada en el debat metropolità, i hi haurà torn

de preguntes al final. La conferència serà en format conversa amb un periodista del diari *Línia* i versarà sobre els principals reptes que afronta el territori, vistos, en aquest cas, des de la identitat local de Santa Coloma de Gramenet, però amb el prisma global del territori.

El cicle de conferències ha portat fins ara al centre de Barcelona l'alcaldesa de Sant Adrià, Filo Cañete; la d'Esplugues, Pilar Díaz; l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler; l'alcaldesa de Sant Boi, Lluïsa Moret, i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, a més del fins fa poc primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i del candidat d'ERC Ernest Maragall.

A banda de Rufián, el mes de març passaran per l'Espai Línia l'alcaldesa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon (dia 14); el delegat especial de l'Estat al Consorci de la Zona Franca de Barcelona, Pere Navarro (dia 16); el tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau (dia 16); l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz (dia 21), i l'alcaldesa de l'Hospitalet de Llobregat, Núria Marín (dia 22).

Gabriel Rufián, en una imatge d'arxiu. Foto: Maria Lorenzo

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per escoltar Ernest Maragall. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Ernest Maragall: “Ni turismofòbia ni massificació, és a dir, ni Colau ni Trias”

Albert Alexandre
BARCELONA

Ernest Maragall va guanyar les darreres eleccions municipals a Barcelona, però no es va convertir en alcalde. Amb aquesta espina, el candidat d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) es torna a presentar als comicis, tot i que en aquesta ocasió les enquestes sembla que no li són, per ara, tan favorables com l'hi eren el 2019. Sigui com sigui, Maragall es mostra confiat i diu que si es cregués les enquestes “seria un pessim candidat”. Així ho va explicar dimecres 15 de febrer a la tarda en una conversa que va mantenir amb Arnau Nadeu, director editorial dels diaris *Línia*.

En l'entrevista celebrada a l'Espai Línia, en el marc del cicle de trobades *La ciutat metropolitana, progrés i futur*, el candidat d'ERC va fer un exercici de realisme i va reconèixer que, segurament, els resultats de les eleccions donaran un resultat molt ajustat amb quatre forces molt igualades. Es referia a la mateixa ERC, als comuns, al PSC i a Junts. “No serà com en altres ocasions una carrera de 100 metres, sinó de 5.000 i, per això, la campanya serà més decisiva que mai”, va augurar.

En aquest sentit, Maragall va esmentar el que, segons el seu punt de vista, és el cinquè candi-

dat: l'abstenció. És per aquest motiu que el candidat d'Esquerra va assenyalar que guanyarà la candidatura que tingui “capacitat d'oferir projectes”.

Per altra banda, Maragall no va amagar cert optimisme en afirmar que està convençut que ERC serà la primera força i va reconèixer que, en aquests comicis, serà molt rellevant, a l'hora d'afrontar pactes postelectorals, el fet de poder ocupar la primera posició. “Estic en condicions de pactar amb Junts, amb els comuns i amb el PSC”, va afirmar el republicà sense voler detallar amb quina d'aquestes formacions prefereix entendre's. “Ho determinarà la possibilitat”, va dir.

SUPERILLES I GENTRIFICACIÓ

Maragall es va mostrar molt crític amb alguns dels projectes que el govern d'Ada Colau ha posat en marxa en els últims temps. Així, va considerar que les superilles són un exemple de gentrificació verda, és a dir, una actuació urbanística que, en virtut de la reducció de la contaminació, està expulsant els veïns dels seus barris. “Des d'ERC ja vam avisar que això podia passar, però els comuns han actuat amb oportunisme”, va criticar. “En urbanisme, la reducció de la contaminació pot ser un criteri, però no l'únic”, va dir. El projecte del candidat d'ERC passa per “actuar en el conjunt de la ciutat i fer una reducció global del trànsit”.

Tanmateix, Maragall també va dirigir les seves crítiques cap al soci de govern dels comuns en el darrer mandat. El líder d'Esquerra a Barcelona va qüestionar el model de Jaume Collboni per reduir la contaminació i augmentar els espais verds. En una entrevista dins del mateix cicle de conferències, el socialista va afirmar que el seu projecte vol convertir els interiors d'illa de l'Eixample en parcs i jardins. “És un projecte que està bé, però en cap cas és la solució per reduir la contaminació”, va dir Maragall. “En tot cas, Collboni ha governat durant quatre anys i no ha fet res d'això”, va criticar.

REGULAR L'HABITATGE

En el tema de l'habitatge, Maragall es va mostrar clar i concís: “Veuem una regulació dels lloguers”. Malgrat això, va reconèixer que els canvis legals en aquesta matèria impliquen molts agents que cal tenir en compte. Es referia a administracions com la Generalitat o el govern de l'Estat espanyol.

Per altra banda, el candidat va alertar que el problema de l'habitatge que viu Barcelona no només se soluciona a cop de llei. “Cal crear i rehabilitar habitatges assequibles”, va afirmar.

ENTRE COLAU I TRIAS

Maragall va aprofitar un altre dels grans temes que preocupa la ciutadania de la capital catalana per llençar un dard als seus com-

petidors electorals. Pel que fa al turisme, el líder d'ERC va dir que el seu model no implica “ni turismofòbia ni massificació, és a dir, ni Colau ni Trias”.

Així mateix, Maragall no va voler desvincular aquesta qüestió de la resta de les que preocupen la ciutadania. Dit d'una altra manera, segons el seu parer, per aconseguir que el turisme “sigui un valor afegit i no un sector que generi dependència econòmica” cal que Barcelona enforteixi tot el seu teixit productiu. “Si tenim una economia forta, no haurem de dependre del turisme”, va dir el candidat alhora que reconeixia que cal oferir un turisme de qualitat i que no generi precarietat.

DRETS I DEURES EN NETEJA

En un altre dels grans temes que preocupen els barcelonins, Ernest Maragall va intentar fer una anàlisi més enllà dels titulars. Així, alhora que criticava l'actual govern municipal per defugir les seves responsabilitats i afirmar que els problemes de neteja que viu la ciutat tenen a veure amb el contracte signat amb l'empresa responsable del servei, Maragall va dir que també hi ha un problema de civisme. “Sempre parlem molt de drets, i això està molt bé, però no esmentem tan els deures que té la ciutadania”, va considerar. Sigui com sigui, el republicà va afegir que es tracta d'un cercle viciós: si l'Ajuntament no fa la feina ben feta, els ciutadans no responen.

LA SEGURETAT

Per altra banda, Maragall també es va referir als problemes d'inseguretat que alguns barcelonins consideren que pateix la ciutat. El candidat d'ERC va assenyalar que quan parlem d'aquesta qüestió s'ha de fugir de qualsevol debat que passi per “una subhasta” del nombre d'agents de policia que cal augmentar als carrers de la capital catalana. “Segurament en calen més, però això no és l'únic que hem de fer”, va explicar. “La millor política de seguretat és canviar el model productiu per posar fi a les desigualtats”, va afegir.

A més, Maragall va considerar que cal adaptar les lleis a la realitat de Barcelona i tenir un model de justícia “dissenyat per al tipus de ciutat que és Barcelona”.

EL DEBAT DE L'AEROPORT

Com no podia ser d'una altra manera, Maragall també va referir-se a l'aeroport. “Almenys ara té sentit expressar propostes”, va dir el candidat quan feia pocs dies que s'havia posat damunt la taula construir una nova pista sobre el mar. “Hem perdut molts anys per culpa de la proposta unilateral del govern espanyol”, va afegir.

En aquesta línia, Maragall va reconèixer que Barcelona necessita connexions de llarga distància, però no va donar a conèixer la proposta d'ERC per aconseguir-ho. “En el seu moment explicarem quin és el nostre projecte per posar al dia l'aeroport”, va anunciar.

Agenda

Exposició | Plensa, al Saló dels Miralls

Mentre el Gran Teatre acull el Macbeth amb l'escenografia de Jaume Plensa, l'escultor mostra una exposició molt apropiada per al Saló dels Miralls del Liceu.

'Macho Man' una experiència interactiva contra el masclisme

 Arts Santa Mònica

 Fins al 12 de març

L'Arts Santa Mònica acull *Macho Man*, una instal·lació de teatre d'Àlex Rigola, Alba Alfageme, Irene Vicente i Alba Pujol, de la companyia Heartbreak Hotel, que proposa a l'espectador una experiència interactiva amb l'objectiu de donar visibilitat a la violència masclista i ajudar a empatitzar amb les víctimes.

Macho Man és una proposta expositiva que juga amb la dramaturgia i els temps teatrals. Els espectadors, en grups de sis, entren en un

laberint de 200 metres quadrats situat al claustre del Santa Mònica, format per 12 estances. Els auriculars que porten els fan de guia i els ajuden a completar la composició espacial i la vivència individual a través de l'ambient sonor i o musical dissenyat per Igor Pinto. Imatges, àudios, textos, objectes, sensacions i vivències de testimonis reals formen un recorregut interactiu de 50 minuts. **La Rambla, 7**

Òpera Macbeth

 Gran Teatre del Liceu

 Fins al 3 de març

S'acaben les oportunitats de veure una de les grans estrenes de la temporada a Barcelona: l'òpera de Verdi amb una poderosa posada en escena de l'escultor Jaume Plensa, que s'estrena al teatre per la porta més gran de totes les de Barcelona. El seu univers iconogràfic i la seva presència són clau en el muntatge.

Rambla, 51-59

Petites històries

 Museu Marítim

 04/03/2023 - 12:00 h

La biòloga marina i investigadora losune Uriz ha dedicat més de 45 anys a la recerca en el camp de les esponges. Ella va ser la primera dona de l'Estat en fer servir un escafandre individual i, a més de ser la narradora, és una de les protagonistes de les seves *Petites històries, grans dones*.

Avinguda de les Drassanes, 1

Impressions de Sorolla

 Palau Martorell

 Fins al 5 de març

Sorolla. Caçant impressions és una selecció de 193 olis en format petit sobre taula, cartó o altres materials, procedents de la col·lecció del Museu Sorolla. Un recorregut per la trajectòria del pintor valencià a través d'obres petites en la mida, però grans en audàcia, que permeten gaudir de ràfegues del Sorolla més brillant.

Ample, 11

Mutismes poètics

 Sala Parés

 Fins al 11 de març

Mutismos és el retrat de l'emoció amb una mirada poètica que esdevé el fil conductor dels treballs de l'artista Eva Miquel. Des de les escenes dramàtiques de la massa desesperada fins a la mirada més subjectiva i introspectiva, en la qual l'espectador acaba sent el protagonista del moment artístic que evoca Miquel.

Petritxol, 5

Trencanous-Jazz

 Foyer del Liceu

 11-12/03/2023 - 11:00 h

El Foyer del Liceu acull una versió molt especial del conte clàssic *El trencanous*. Somnis, fantasia i realitat en un espectacle màgic i proper on la música d'un ensemble de jazz es fusiona amb l'art i la subtils dels titelles. Una revisita actual, plural i inclusiva, protagonitzada per una noia valenta i decidida.

La Rambla, 51-59

Guillermotta

 Teatre El Maldà

 Fins al 12 de març

Concert íntim de cançons de Guillermotta interpretades per un *alter ego* molt particular, anomenat *Guillermotta*, i encarnat per l'artista Jordi Vidal, molt ben acompanyat de Jordi Cornudella al piano i Jordi Prat a la direcció. Una divertida combinació de sensibilitat, poesia i *mamarratxisme*.

Pi, 5

Aina Tramullas

📍 Harlem Jazz Club

🕒 11/03/2023 - 20:00 h

La jove cantautora mallorquina arriba a Barcelona amb el seu primer àlbum, *Per poder-te cantar*, que li ha suposat el Premi Enderrock Balear com a disc revelació. Convertit en un procés de creació i enregistrament pensat i pausat, és una història en què cada cançó té la seva pròpia identitat i estil.

Comtessa de Sobradriel, 8

Alma

📍 Teatre Romea

🕒 Del 12 al 19 de març

Un espectacle per a la primera infància basat en el teatre d'objectes i el moviment. Els més petits gaudiran d'una proposta amb materials naturals, divertida i poètica alhora, que tracta sobre l'inexorable pas del temps. Les estacions se succeeixen, cadascuna amb un encant característic.

Hospital, 51

Amor sense sucre

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 15/03/2023 - 18:30 h

La narradora Debora Julián Toledo ha preparat una selecció d'històries sense els habituals edulcorants tan propis de les narracions romàntiques. *Contes d'amor sense sucre afegit* són històries d'amor d'aquelles que no tenen un final de pel·lícula, si més no de la pel·lícula que ens han explicat fins ara.

Rambla, 30-32

Retrópolis

📍 Centre Cívic Pati Llimona

🕒 Fins al 18 de març

Retrópolis és una sèrie en què es retraten edificis de la ciutat d'Okinawa en perill de desaparició. Paula Fujiwara va viure allà durant vuit anys i les seves fotografies els mantenen encara vius, amagats entre el gris de la ciutat i de les bases militars dels EUA. Les fotos són com les peces d'un trencaclosques que no acaben d'encaixar.

Regomir, 3

L'adversari

📍 Teatre Romea

🕒 Fins al 19 de març

Pere Arquillué es posa en la pell d'un dels personatges més foscos de la història recent d'Europa. Jean-Claude Romand va matar la seva dona, els seus fills, els seus pares, el seu gos per evitar que descobrissin que no era metge, ni investigador, ni treballava a l'OMS. Era un estafador que no va poder suïcidar-se.

Hospital, 51

Meteocat 2023

📍 Reial Acadèmia Ciències i Arts

🕒 25/03/2023

Per celebrar el Dia Mundial de la Meteorologia la Reial Acadèmia de les Ciències i les Arts de Barcelona acull les XXVIII Jornades Meteocat, organitzades per l'Associació Catalana d'Observadors Meteorològics. Enguany, les xerrades aniran sobre els impactes i adaptacions al canvi climàtic.

Rambla, 115

L'alegria passa per la nova estrena de Dagoll Dagom

📍 Teatre Poliorama

🕒 Fins al 30 d'abril

La companyia Dagoll Dagom, una de les més reeixides de la història del teatre català tanca la paradeta. I per al seu últim espectacle ha triat un clàssic de la literatura, del teatre i, particularment, del Teatre Romea. Es tracta de *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol que es va estrenar l'any 1898 i que fou un referent per a moltes companyies del territori. De fet, l'obra es va convertir en un dels espectacles més representats de l'època. No és estrany que després de representar textos d'Àngel Guimerà, Mercè Rodoreda o Pere Calders, la gent de Dagoll Dagom hagi tornat a un dels autors més importants del teatre català.

L'alegria que passa és literalment la joia i la diversió que porta un gran espectacle musical a una ciutat grisa, monòtona i industrial, segrestada per la seva rutina. La companyia ha sigut contractada per l'alcalde del poble per a la boda del seu fill, però el jove s'enamora d'una de les grans estrelles del musical, Zaira, i vol fugar-se amb ella i deixar enrere per sempre el poble monòton i gris. El problema és que Zaira està cansada de tantes aventures i busca calma i estabilitat, ni que sigui en una ciutat avorrida i gris. La parella lluita contra les seves pròpies contradiccions i contra les convencions.

Rambla dels Estudis, 115

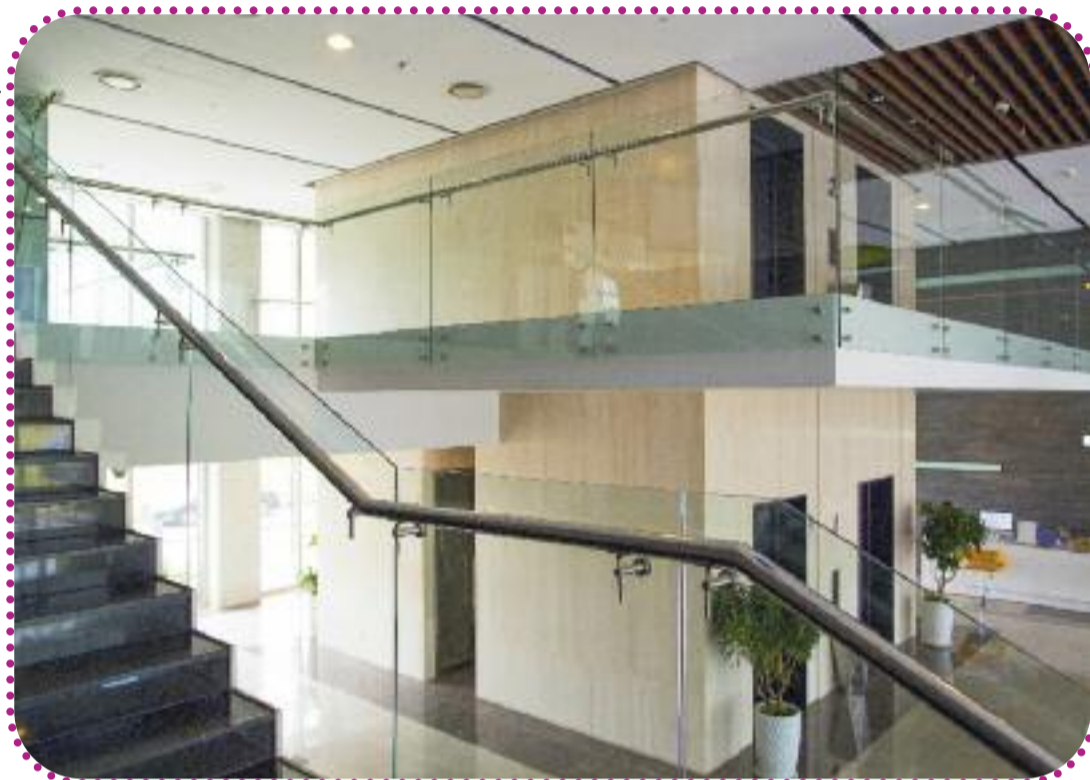

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La salut també és productiva

Foto: Freepik

📍 SALUT LABORAL

Quan pensem en salut laboral ens ve al cap la prevenció de riscos laborals. Però aquestes inspeccions se centren a evitar els riscos més evidents associats a les diferents activitats professionals. Poques vegades es fixen en l'entorn laboral, en els elements que ens rodegen i que afecten la nostra salut, tot i que no representen un risc directe. A més, són detalls que també afecten el rendiment, perquè està comprovat que un entorn laboral ben dissenyat afavoreix la productivitat.

La majoria d'empreses garanteixen uns mínims, els especificats per llei, però la majoria no prioritzen criteris de salut ni de sostenibilitat, molt relacionada amb la qualitat de vida, a l'hora de dissenyar els espais laborals. Hi ha una gran conscienciació sobre l'eficiència energètica i sobre la ventilació dels edificis, però, en canvi, hi ha poca preocupació pels materials amb què està fet el mobiliari, que haurien de ser tan naturals com sigui possible. Tampoc som conscients de la importància de treballar en un entorn silenciós o, com a mínim, sense sorolls que ens alterin. O del paper tan important que juguen les plantes en la nostra salut emocional a la feina.

Les claus.....

MOBILIARI

Els paviments, les moquetes i les mampares s'han d'elaborar amb productes naturals o reciclats

LLUM

La llum solar no només beneficia la vista; també potencia la concentració dels treballadors

SOROLL

Les oficines diàfanes estan de moda, però cal separar els espais amb paravents per reduir el soroll

TEMPERATURA

La temperatura ideal és d'entre 21 i 23 graus i s'ha de mantenir de la forma més natural possible

Foto: Pixabay

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Oriol Duran:

“La premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”

Francesc Fàbregas:

“És molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”

Josep Ritort:

“El que fa diferent Barcelona d’altres ciutats és la vida de barri, i per això seguim tenint mitjans de paper que fan barri”

David Centol:

“Totes aquestes més de 90 capçaleres formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”

Fotos: Joanna Chichevitzky

Espai Línia inaugura la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona

Andreu Asensio
BARCELONA

Més d’un centenar de persones van acudir el passat divendres 27 de gener a l’Espai Línia per a la inauguració de *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història*. Es tracta de la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona i repassa la història i la rellevància d’aquest fenomen a través de 90 capçaleres històriques dels barris de Barcelona i de l’àrea metropolitana. Entre els assistents, va destacar la presència de personalitats del món polític i cultural, com Dolors Sabater, Xavier Trias, Josep Martí Blanch, Fèlix Riera o Ana María Aguirre.

La mostra combina edicions originals, facsímils i reproduccions ben contextualitzades històricament per poder entendre el paper que han tingut aquestes publicacions a l’hora de mantenir informats els ciutadans durant tants anys. Els textos del professor Joan M. Corbella ens acompanyen per tota la sala recordant que el futur de Barcelona i de la seva rodalia implica entendre i potenciar la proximitat metropolitana. L’exposició ha comptat amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

EL PODER DE LA COMUNICACIÓ LOCAL

Oriol Duran, secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat; Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC); Josep Ritort, secretari general de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC); i David Centol, editor del Grup Comunicació 21, van intervenir per reivindicar el paper de la premsa de proximitat metropolitana en el mapa de la comunicació catalana.

Duran va fer un elogi de la premsa de proximitat i va destacar precisament la seva habilitat per obrir nous mercats. “És una premsa que es va avançar en una cosa que avui tothom vol fer: la segmentació dels públics i arribar a audiències específiques”, va afirmar. Per la seva longevitat i la seva fortalesa, Duran va destacar que “la premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”.

Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana

de la Premsa Comarcal (ACPC), va començar fort: “Ni la pandèmia ha pogut amb nosaltres”. I va explicar per què la comunicació local és tan important des d’un punt de vista global: “Parlar de premsa comarcal és parlar de país, del que passa als pobles, a les comarques. Per a nosaltres, això és cabdal, i per això tenim una salut molt bona. I és molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”. Fàbregas, això sí, va fer

una crida al sector per poder mantenir i fins i tot ampliar la força del periodisme de proximitat: “Necessitem editors forts que no depenguin de les subvencions, capaços de crear sinèrgies. Amb ells continuarem existint i seguirem endavant”.

Josep Ritort, secretari de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC), va destacar per què és tan important la premsa de proximitat al nostre entorn: “El que fa diferent Barcelona d’altres grans ciutats és la vida de barri. És el lloc on vas créixer, on treballes i on vols viure. I per això a Barcelona i a l’àrea metropolitana seguim tenint mit-

jans de paper que fan aquest barri”. Segons Ritort, “la proximitat interessa, perquè és un servei per a la vida metropolitana”. I una bona mostra d’aquesta força són els 114 mitjans en català que l’AMIC té a l’àrea metropolitana.

David Centol, editor del Grup Comunicació 21 i promotor de l’exposició, va apel·lar al valor més emotiu de la mostra: “Cada una d’aquestes més de 90 capçaleres és un tros d’història local, un pedaç de vida, un relat que mereix ser escoltat, i totes formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”. Per

a l’editor, és qüestió de temps que més assumptes urbans es gestionin des d’una òptica metropolitana. I un d’ells és la comunicació: “El territori mediàtic metropolità està naixent. I amb les seves 21 edicions, *Línia* n’és un exemple que ja es troba en un moment dolç de reconeixement de la seva visibilitat. El seu potencial de creixement és enorme i ho podem comprovar en els anys vinents”.

La mostra *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història* es pot veure a l’Espai Línia (carrer Girona, 52, Barcelona) fins al 30 de maig.

Història viva de la comunicació i de la reivindicació

► Els assistents a l’acte van visitar atentament l’exposició. Cadascú s’acostava al panell on hi havia les capçaleres del seu barri i recordava en veu alta com les havia descobert i les seguia. I molts visitants comentaven perplexos la gran varietat de capçaleres que existien i que encara existeixen a Barcelona i a l’àrea metropolitana. Menció especial per a les joies de la corona, les edicions originals i els facsímils, del *Diari de Barcelona*, *La Veu de Sant Martí* o de *Sarrià*, que van atraure moltes mirades.

Però més enllà de la història,

David Centol va voler destacar la faceta més reivindicativa d’aquesta exposició: “Recordem la importància de la premsa local com a instrument reivindicatiu. La guerra civil va tallar de soca-rel la veu dels barris, i fins als anys 50 la premsa local no va tornar a sortir al carrer. Tímida, van començar a sorgir capçaleres tolerades pel règim, fins que als anys 70 va esclatar el fenomen de la premsa de barris. A Sant Andreu, a Horta, a Gràcia o a Sants, però també a Badalona, a Santa Coloma de Gramenet o a l’Hospitalet, el fenomen va ser imparable”.

LA RAMBLA

TENS MOLTS MOTIUS PER RAMBLEJAR

La Rambla és cultura

TEATRE POLIORAMA

- ELS OCELLS. Fins el 19 d'abril
- L'ALEGRIA QUE PASSA. Del 4 de març al 19 d'abril
- LA GRAN FAMÍLIA D'AMBOUKA. 12 de març
- EL POT PETIT. Del 25 de març al 23 d'abril
- NO ME TOQUES EL CUENTO. Fins el 25 de març

REIAL ACADEMIA DE CIÈNCIES I ARTS DE BARCELONA

- Activitats acadèmiques i visites guiades

ATENEU BARCELONÈS

- Activitats culturals

LA VIRREINA CENTRE DE LA IMATGE

- CANÇÓ DE PEDRO COSTA. Fins el 23 d'abril
- L'OMBRA DEL PIXAPINS. Fins el 23 d'abril
- LA CIUTAT EN DISPUTA. A partir del 4 de març
- VEUS AL BOSCH. A partir del 4 de març

TEATRE ROMEA

- L'ADVERSARI. De l'1 al 19 de març
- LA ISLA DEL AIRE. A partir del 25 de març
- ALMA. Del 12 al 19 de març
- LA CASA DEL ABUELO. 26 de març

GRAN TEATRE DEL LICEU

- MACBETH. Fins el 3 de març
- LA PETITA FLAUTA MÀGICA. 28 de febrer
- 7 DEATHS OF MARIA CALLAS. Del 9 a l'11 de març
- ALEXINA B. Del 18 al 22 de març
- WINTERREISE. Del 23 al 25 de març
- RECITAL DE SARA BLANCH I XAVIER ANDUAGA. 24 de març

PALAU GÜELL

- Visites guiades
- MIRADES AL MOBILIARI
- ELS GÜELL I LA RAMBLA. Visita guiada

SIDECAR

- Rock tots els dies

JAMBOREE

- Jazz tots els dies

TABLAO FLAMENCO CORDOBÉS

- Flamenc tots els dies

LOS TARANTOS

- Flamenc tots els dies

MOOG

- Música electrònica tots els dies

BIBLIOTECA DEL GÒTIC- ANDREU NIN

- Activitats culturals

SANTA MÒNICA

- MACHO MAN. Fins el 12 de març
- Dimarts de vídeo, dimecres de so i cos, dijous de ràdio i més activitats

MUSEU MARÍTIM

- CATALUNYA MAR ENLLÀ
- 7 VAIXELLS, 7 HISTÒRIES
- APADRINA EL TEU EQUIPAMENT. Fins el 17 de març
- PRESTIGE: CRÒNICA D'UNA CATÀSTROFE. Fins el 18 de juny
- GOTES D'ARXIU. Fins el 17 d'abril

**AMICS
DE LA
RAMBLA**

WWW.AMICSDELARAMBLA.CAT

@AmicsdeLaRambla

@AmicsdeLaRambla

@amicsdelarambla